

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
București, cod postal 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
CONSILIUL DE MEDIERE
sector 1, București, Șos. NICOLAE
TITULESCU, nr. 88B

DOSARUL NR. 5959/2/2017

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
HOT.39/18/07/2015
Complet: S8 Completul 41 fond

Comunicare Adresă

emisă la 10 august 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Pârât**, vă comunicăm că în termen de **25 zile** de la primirea prezentei comunicări, **sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai depune probe și de invoca excepții**¹, aveți obligația de a depune întâmpinarea. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCP.

Conform art. 205 alin. (2) din Legea 134/2010 privind Codul de procedura civilă, întâmpinarea trebuie să cuprindă:

- a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;
- b) excepțiile procesuale pe care pârâtul le invocă față de cererea reclamantului;
- c) răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii;
- d) dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere, dispozițiile art. 194 lit. e) fiind aplicabile în mod corespunzător;
- e) semnătura.

Nota: cu cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, aveți obligația să depuneți întâmpinare, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel și cu mențiunea de a depune documentația care a stat la baza emiterii actului contestat, în baza art. 13 din Lg. 554/2004.

¹) în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel

Parafa șefului instanței,
(ștampila)

Semnătura grefierului,

R.B. 10.08.2017 16:26:54, nr. comunicare: 1 din 1

EXEMPLAR PENTRU
COMUNICARE
CĂTRE PARAT

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE

ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA (*denumită în continuare APMR*) cu sediul în București, str. Amiral Ion Murgescu nr. 6, et. 1, sector 2, înregistrată în Registrul Special al Asociațiilor și Fundațiilor, Partea A- Asociații, Secțiunea 1 al Judecătoriei sectorului 2 București cu nr. 88/17.10.2008, cod fiscal 25049530, reprezentată prin președinte, mediator Popoviciu Daniela;

ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT (*denumită în continuare Pro Pact*) cu sediul în Craiova, str. Șoimului nr. 6, jud. Dolj, înregistrată în Registrul Special al Asociațiilor și Fundațiilor al Judecătoriei Oradea cu nr. 145/A/20.12.2011, cod fiscal 29478675, reprezentată prin președinte, mediator Pădeanu Marin;

ASOCIAȚIA MEDIATORILOR ULTRASILVAM (*denumită în continuare Ultrasilvam*) cu sediul în Cluj-Napoca, str. Aurel Vlaicu nr. 11, bl. V1, sc II, ap. 17, jud. Cluj, înregistrată în Registrul Național al ONG cu nr. 8973/A/2009, cod fiscal 25733996, reprezentată prin președinte, mediator Pop Adrian Grigore;

ASOCIAȚIA COLEGIUL MEDIATORILOR (*denumită în continuare Colegiul Mediatorilor*) cu sediul în București, Șos Colentina nr. 53, parter, sector 2, înregistrată în Registrul Special al Judecătoriei sector 2, Secțiunea II cu nr. 14/19.07.2017, cod fiscal 26470839, reprezentată prin președinte, mediator Ana Bălan

în contradictoriu cu

CONSILIUL DE MEDIERE cu sediul în București, Șos Nicolae Titulescu nr. 88B, sector 1, organism de interes public înființat în baza Legii 192/2006 privind medierea și profesia de mediator, cod fiscal 21500343

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

formulăm prezenta acțiune, solicitând instanței de judecată să anuleze în parte hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 570bis/30.07.2015, respectiv să anuleze următoarele dispoziții din hotărâre:

1. Capitolul I
 - art. 2 alin.2;
2. Capitolul II
 - art. 7 alin 1, 2 ,5, 7,10;
 - art. 8 alin 3, 5, 6, 9;
 - art. 9 alin 1 lit a), alin 3, 5;
 - art. 10 alin 2.
3. Capitolul III
 - art.16 alin 2, 3;
 - art. 17 alin 2, 3, 7, 8, 9, 10;
 - art. 18 alin 4, 6
 - art. 19 alin 1;
 - art. 20 alin 1;
 - art. 22 alin. 1, 3, 4;
 - art. 23 alin 2
4. Capitolul IV
 - art. 26 alin 4 lit k), alin 5, 6, 10, 11, 12, 13;
 - art. 27
5. Capitolul V
 - art. 28 punctele 19, 20, 21, 26, 28, 34, 35, 36, 37, 39, 40;
 - art. 29 punctele 1, 22, 23, 28, 30.
6. Capitolul VI
 - art. 30
 - art. 31 alin 2 lit n) si lit o);
 - art. 32 alin 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11;
 - art. 33 alin. 1, 2, 3;

7. Capitolul VII

- art. 39 alin 1 lit d);
- art. 42;
- art.43;
- art. 44.

8. Capitolul IX

- art. 53 punctele 3, 7, 18, 19, 20, 21, 22, 23;
- art. 56 – art. 85;
- art. 86 alin 2, 4, 5, 8;
- art. 88;
- art.90;
- art. 91 li. e);
- art. 92 - art.94;
- art. 95 punctele 1 , 14.

În fapt, reclamantii ne-am adresat Consiliului de Mediere prin plângerea prealabilă nr. 0224/20.01.2017 formulată împotriva actului administrativ normativ reprezentat de hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, solicitând revocarea în parte a acestuia respectiv, revocarea dispozițiilor legale indicate în cuprinsul plângerii, ce fac și obiectul prezentei acțiuni. Aceste dispoziții reglementează: corpul profesional al mediatorilor, taxa anuală profesională, formarea continuă a mediatorilor și procedura răspunderii disciplinare a mediatorului. Prin plângerea prealabilă formulată, principalele critici aduse la cunoștința Consiliului de Mediere au fost: încălcarea unor drepturi fundamentale și a unor drepturi ale mediatorilor stabilite prin **legea specială** precum și depășirea de către Consiliul de Mediere a competențelor legale stabilite limitativ prin Legea 192/2006. Astfel, chiar dacă Consiliul de Mediere are competența legală de a adopta Statutul profesiei de mediator, această hotărâre nu poate modifica condițiile de autorizare și exercitare a profesiei de mediator stabilite prin Legea 192/2006, Directiva 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne și OG 13/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transpunerii Directivei 123/2006 , nu poate restrânge drepturi ale mediatorilor prevăzute de Constituție și legea specială și nici nu poate modifica reglementările legale speciale, de strictă interpretare privind răspunderea disciplinară a mediatorilor. Totodată, în ceea ce privește calificarea medierii ca principală procedură de soluționare alternativă a litigiilor în sensul Directivei nr. 11/2013 privind soluționare alternativă a litigiilor în materie de consum, calificare promovată de Consiliul de Mediere prin Statutul profesiei de mediator, considerăm că, există un interes legitim public, care vizează ordinea de drept și OG

38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, pentru care dispozițiile atacate trebuie înlăturate. "Domeniul soluționării alternative a litigiilor" nu poate fi reglementat de Consiliul de Mediere, competențele sale fiind strict limitate la mediere. Soluționarea alternativă a litigiilor presupune soluționare prin alte mijloace decât acțiunea promovată în fața instanțelor de judecată, ca de exemplu: negociere, conciliere, mediere, arbitraj, pentru care există reglementări speciale.

În răspunsul nr. 0527/17.02.2017, Consiliul de Mediere apreciază că, nu există un interes legitim actual al celor 4 asociații profesionale de mediatori în a promova o plângere prealabilă împotriva hotărârii atacate. Totodată, Consiliul de Mediere susține că, nu și-a depășit atribuțiile. În opinia sa, Consiliul de Mediere *"în scopul organizării activității de mediere, are multiple atribuții principale dar nu limitative, prevăzute la art. 20 din Legea 192/2006....."*. În acest sens, Consiliul de Mediere răspunde că, în baza propriei hotărâri nr. 5/2007 de aprobare a Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere (denumit în continuare ROF CM), astfel cum a fost modificată, are ca arie de competență organizarea profesiei de mediator, indicând art. 2 din ROF CM. De asemenea, în același răspuns, Consiliul de Mediere face referire la hotărârile sale, care *"au stat la baza organizării în teritoriu a mediatorilor autorizați"*, susținând că sunt fondate pe un proces de consultare a mediatorilor și că *"organizarea mediatorilor autorizați constituie o necesitate la nivel național și o nevoie de legitimitate instituțională"*. În privința taxei profesionale anuale, Consiliul de Mediere arată că plata acesteia este o obligație a cărei nerespectare aduce atingere probității profesionale și poate atrage răspunderea disciplinară a mediatorului. Referitor la procedura răspunderii disciplinare reglementată de articolele criticate, Consiliul face referire la dispozițiile art. 20 lit j) din Legea 192/2006, arătând că are dreptul de a adopta norme de răspundere disciplinară. În privința înființării Institutului de formare a Consiliului de Mediere pentru formarea profesională continuă a mediatorilor, consideră că normele atacate *"vin în sprijinul mediatorilor și a asigurării calității serviciilor de mediere"*.

În răspunsul nr. 0527/17.02.2017, nu există o rezoluție a Consiliul de Mediere cu privire la plângerea prealabilă nr. 0224/20.01.2017.

Fiecare reclamant a primit individual de la Consiliul de Mediere același răspuns la plângerea prealabilă.

1. Iustificarea interesului reclamantilor

Reclamanții sunt **organisme sociale interesate**, astfel cum acestea sunt definite de dispozițiile **art. 2 alin 1 lit s) din Legea 554/2004** a contenciosului administrativ *"organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, syndicate, asociații, fundații și*

altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;”

Cele 4 asociații reclamante sunt înființate în baza dispozițiilor **OG 26/2000** privind asociațiile și fundațiile și **art. 24 din Legea 192/2006, în scopul reprezentării drepturilor și intereselor profesionale ale mediatorilor** precum și în scopul protejării statutului mediatorilor membrii, fiind **asociații profesionale ale mediatorilor**.

Astfel, conform **art. 3 din Statutul Asociației Profesionale a Mediatorilor din România**, *”Scopul asociației este promovarea și asigurarea unui standard de înaltă calitate a medierii în România, promovarea și reprezentarea intereselor profesionale ale mediatorilor precum și protejarea statutului profesional al acestora.”*. La **art. 4 lit. b) Statutul APMR** prevede ca unul din obiectivele asociației este *”Promovarea și protejarea drepturilor și intereselor nepatrimoniale ale mediatorilor”*. În ceea ce privește forma juridică a APMR, **Statutul prevede la art. 1**: *”Asociația Profesională a Mediatorilor din România (APMR) este o organizație neguvernamentală, apolitică și fără scop patrimonial, persoană juridică de naționalitate română constituită conform legii, în vederea realizării unor activități de interes general și precum și în interesul personal nepatrimonial al propriilor membrii”*

Statutul Pro Pact, la art. 3.1 prevede ca scop al asociației: *”ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT are drept scop reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor, protejarea statutului lor și apărarea drepturilor și intereselor acestora”*. Totodată, Statutul stipulează în cuprinsul **art. 2.1. paragraful 2** cine sunt membrii asociației *”Membrii asociației dețin calitatea de mediator autorizați în condițiile Legii nr.192/2006.”* Forma juridică a acestei asociații este definită la **art. 2.1. paragraful 1 din Statut**: *”ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT este o organizație nonguvernamentală, independentă, cu personalitate juridică, care se înființează pe baza înțelegerii de punere în comun a unei contribuții materiale, a cunoștințelor și aportului în muncă. Ea își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare și prezentul statut.”*

Prevederile **art. 5 din Statutul Colegiului Mediatorilor** menționează scopul acestei asociații profesionale *”COLEGIUL MEDIATORILOR are drept scop principal reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor săi – mediatori autorizați și/sau recunoscuți în România, în condițiile legii, promovarea utilizării medierii ca metodă alternativă de soluționare a tuturor categoriilor lor dispute, dezvoltarea profesiei de mediator și încurajarea practicării medierii la nivel național și internațional în toate mediile ce au competență în analizarea și soluționarea conflictelor”*. **Art. 2 din Statutul Colegiului Mediatorilor** prevede forma juridică, astfel: *”COLEGIUL MEDIATORILOR este o asociație profesională a mediatorilor autorizați, persoană juridică română fără scop lucrativ, apolitică, nonconfesională, nonguvernamentală și nonprofit, înființată în temeiul OG nr. 26/2000,*

completată și modificată și a art. 24 din Legea 192/2006 privind mediarea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare."

Conform **art. 4 teza 1 din Statutul Ultrasilvam** scopul asociației este definit astfel :
"Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM din România are ca scop susținerea și apărarea intereselor profesionale ale membrilor, urmărind întărirea și consolidarea rolului acestora, a prestigiului și autorității lor profesionale, asigurarea drepturilor ce li se cuvin pentru activitatea desfășurată independent de forma în care aceștia își exercită profesia." Totodată, forma juridică și calitatea membrilor de mediator este prevăzută la art. 1 din Statut: "a) Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM din România este o organizație profesională constituită din persoane fizice, de profesie mediator, neguvernamentală, cu caracter nelucrativ, apolitică înființată în temeiul OG 26/2000 și are personalitate juridică. b) Mediatorul este persoana, care a obținut această calitate conform Legii 192/16.05.2006"

Totodată, reclamanții sunt **asociații profesionale ale mediatorilor, înscrise în Registrul Organizațiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere**, în scopul de a fi consultate și a participa ca parteneri ai Consiliului de Mediere în diverse proiecte și activități în domeniul medierii. Astfel, APMR este înscrisă în acest Registru prin decizia Consiliul de Mediere nr. 111/11.03.2009, Pro Pact este înscrisă în Registrul menționat prin decizia Consiliul de Mediere nr. 47/19.03.2012, Ultrasilvam, prin decizia Consiliul de Mediere nr. 763/01.11.2010 iar Colegiul Mediatorilor, prin decizia Consiliului de Mediere nr. 377/21.01.2010. Prin înscriere, reclamanții am făcut cunoscut Consiliului de Mediere, actele noastre constitutive, astfel cum de altfel și Consiliul de Mediere a solicitat în vedere înscrierii asociațiilor în Registrul Organizațiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere. Astfel, Consiliul de Mediere nu poate invoca faptul că, nu cunoaște scopul și obiectivele celor 4 asociații profesionale reclamante, calitatea de mediator a membrilor celor 4 asociații și cu atât mai puțin, nu poate aprecia ca fiind lipsit de interes demersul reclamanților de a formula plângerea prealabilă împotriva unei hotărâri, care lezează drepturile mediatorilor.

Art. 9 din Constituție prevede "Sindicatelor, patronatelor și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor."

Art. 51 alin 2 din Constituție - Dreptul de petiționare prevede: "Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor, pe care le reprezintă."

În consecință, Consiliul de Mediere trebuie să respecte dreptul constituțional de petiționare al celor 4 reclamanți, care au formulat plângerea prealabilă în numele mediatorilor, membrii ai acestor organizații legal constituite. Negarea de către Consiliul de Mediere a interesului

demersului reclamanților echivalează cu nesocotirea drepturilor constituționale prevăzute în art. 9 și art. 51 alin. 2 din Constituție.

"Prejudiciul iminent și previzibil față de cele 4 asociații profesionale ale mediatorilor", pe care Consiliul de Mediere consideră că, trebuia să-l fi indicat în plângerea prealabilă, nu este o condiție pentru formularea plângerii administrative și nici nu are legătură cu interesul plângerii, apreciat de Consiliul de Mediere ca fiind inexistent. A se vedea în acest sens dispozițiile **art. 7 din Legea 554/2005**. Plângerea prealabilă menționează că, au fost vătămăte drepturile mediatorilor prevăzute de Legea 192/2006, că pârâta "a încălcat Legea 192/2006, adăugând la aceasta și impunând mediatorilor obligații și condiții de exercitare a profesiei" și că a instituit abateri disciplinare, care exced legii, cum este neplata taxei profesionale. "Prejudiciul iminent și previzibil" de care Legea 554/2004 face vorbire referindu-se la noțiunea de "pagubă iminentă" este o **condiție de îndeplinit doar** cu privire la suspendarea unui act administrativ individual. Cum obiectul prezentei acțiuni este un act administrativ normativ, nu un act administrativ individual iar suspendarea nu este aplicabilă, nu se aplică nici condiția "prejudiciului iminent și previzibil".

În concluzie, dat fiind scopul constituirii celor 4 asociații reclamante, afirmate prin actele de constituire precum și forma juridică a acestora, cei 4 reclamanți sunt, în sensul legii, organisme sociale interesate în protecția drepturilor mediatorilor, drepturi care sunt încălcate prin dispozițiile normative ale actului administrativ contestat. Astfel cum vom detalia în expunerea aspectelor de fond, la pct. 4 mai jos, drepturile încălcate de pârâtă sunt prevăzute de Constituție și de Legea 192/2006: dreptul la libera asociere, dreptul de a plăti taxe doar în condițiile stabilite de lege, dreptul la formare continuă în condițiile stabilite de lege, angajarea răspunderii disciplinare cu respectarea dispozițiilor legale disciplinare, de strictă interpretare.

Prezenta acțiune îndeplinește în opinia noastră condiția interesului, fiind în concordanță cu dispozițiile **art. 33 din NCPC**.

2. Iustificarea calității procesuale active

Dispozițiile **art 2 alin 1 lit a) din Legea 554/2004** recunosc **calitatea de persoană vătămată și organismelor sociale, care invoca vătămarea prin actul administrativ atacat a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, în speță a mediatorilor**. Astfel, conform legii, prin persoană vătămată se înțelege: "*persoana vatamata - orice persoana titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vatamată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vatamate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime*

private, precum și organismele sociale, care invoca vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate"

Din coroborarea **art. 1, art. 2 alin 1 lit a) și art. 8 din Legea 554/2004**, rezultă că reclamanții au calitate procesuală activă de persoană vătămată și pot formula acțiune în contencios administrativ pentru protejarea drepturilor mediatorilor izvorâte din Constituție și Legea 192/2006, încălcate prin hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere și pentru apărarea unui interes legitim public, solicitând anularea în tot sau în parte a actului atacat.

3. Îndeplinirea procedurii prealabile sesizării instanței de judecată

Plângerea prealabilă nr. 0224/20.01.2017 are ca obiect revocarea în parte a unui act administrativ normativ al Consiliului de Mediere. Conform dispozițiilor **art. 7 alin 1 ^1 din Legea 554/2004**, plângerea prealabilă împotriva unui act administrativ normativ poate fi formulată în orice moment, legea nelimitând în timp dreptul de a formula plângere administrativă împotriva unui astfel de act.

În consecință, cum plângerea prealabilă nu are un termen de decădere, procedura prealabilă a fost îndeplinită conform legii speciale a contenciosului administrativ.

4. Criticile de nelegalitate aduse dispozițiilor hotărârii nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator

4.1. **Reglementarea Corpului profesional al mediatorilor cuprinsă în hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, în cadrul următoarelor dispoziții:**

- art. 7 alin 1, 2, 5, 7, 10;
- art. 8 alin 3, 5, 6, 9;
- art. 9 alin 1 lit a), alin 3, 5;
- art. 10 alin 2;
- art. 16 alin 2, 3;
- art. 17 alin 2, 3, 7, 8, 9, 10;
- art. 18 alin 4, 6
- art. 19 alin 1;
- art. 20 alin 1;

- art. 22 alin. 1, 3, 4;
- art. 23 alin 2
- art. 26 alin 4 lit k), alin 5, 6, 10, 11, 12, 13;
- art. 27
- art. 28 punctele 19, 20, 21, 26, 28, 34, 35, 36, 37, 39, 40;
- art. 29 punctele 1, 22,
- art. 30
- art. 53 punctele 18, 19, 20, 21, 22, 23;
- art. 56 – art. 85;
- art. 86 alin 2, 4, 5, 8;
- art. 88;
- art.90;
- art. 92-art.94;
- art. 95 punctele 1 , 14.

încalcă dreptul fundamental la liberă asociere prevăzut de **art. 40 alin 1 Constituție** "Cetatenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere." precum și **dispozițiile art. 24 din Legea 192/2006**, care reiterează dreptul la liberă asociere a mediatorilor pentru reprezentarea intereselor profesionale " Mediatorii se constituie în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statutului lor..."

Totodată **art. 53 din Constituție**, prevede că drepturile pot fi restrânse **doar prin lege** și numai **dacă se impune**, după caz, "pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. **Restrangerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică.** Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății. "

Articolul 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede următoarele: "Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică. Nimeni nu poate fi silit să facă parte dintr-o asociație. "

Consiliul de Mediere afirmă în răspunsul său la plângerea prealabilă că "Mediatorii autorizați au posibilitatea să se înscrie în orice asociație profesională doresc, fără restricție", arătând o înțelegere limitată a dreptului la liberă asociere. Ca expresie a acestui drept există și **obligația de a nu sili pe nimeni să se asocieze în orice formă de asociere**. Această dimensiunea a dreptului la liberă asociere nu este înțeleasă și respectată de Consiliul de Mediere. Constituind unilateral prin hotărâre Corpul profesional al

mediatorilor din Romania precum și corpuri profesionale județene, Consiliul de Mediere încalcă dreptul la liberă asociere.

Mediatorii membri ai APMR, Pro Pact, Ultrasilvam și Colegiul Mediatorilor nu pot fi siliți să facă parte din corpurile profesionale ale mediatorilor, înființate de Consiliul de Mediere prin hotărâre, astfel cum a dispus Consiliul de mediere conform art. 56 din hotararea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere.

Ce este corpul profesional al mediatorilor? Dispozițiile art. 56 din hotararea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere prevăd:

(1) Totalitatea mediatorilor autorizați din România formează Corpul Profesional al mediatorilor din România(C.P.M.R).

(2) Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizați din Județ (C.P.M.J.) este constituit din toți mediatorii care au sediul profesional principal înregistrat în județul respectiv sau în municipiul București.

(3) Sediul C.P.M.J este în orașul de reședință al județului, respectiv în municipiulBucurești.

(4) C.P.M.J din fiecare județ, respectiv din municipiul București, se individualizează prin denumirea "Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizați din Județ", la care se adaugă numele județului din care face parte, respectiv „Corpul Profesional al municipiuluiBucurești”.

(5) C.P.M.J. nu deține personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu.

Chiar daca corpurile profesionale înființate de Consiliul de Mediere nu sunt asociații profesionale, ele încalcă drepul la liberă asociere, având în vedere că, reprezintă o formă de asociere forțată a mediatorilor. **Art. 40 alin 1 din Constituție** stipulează dreptul la liberă asociere "...în alte forme de asociere", având o formulare cuprinzătoare tocmai pentru a crea o protecție autentică, indiferent de statutul juridic al formelor de asociere.

Art. 28 pct. 39 din hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere încalcă expres dispozițiile art. 24 din Legea 192/2006, stabilind contrar legii că, reprezentarea intereselor profesionale ale mediatorilor se face prin corpul profesional județean.

Sunt corpurile profesionale a mediatorilor reglementate de legea 192/2006? Nu.

Este stipulat în lege atributul Consiliului de Medierea de a constitui corpuri profesionale a mediatorilor sau orice alte forme de asociere a mediatorilor? Nu. Consiliul de Mediere nu are competențe legale de a organiza profesia de mediator.

În consecință, nu suntem în condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție iar hotărârile Consiliului de Mediere privind înființarea corpurilor profesionale sunt nelegale.

Prin **decizia sa 168/28.10.199, Curtea Constituțională** precizează cu privire la dreptul la liberă asociere " În acest sens Curtea reține că, potrivit art.20 alin.(1) din Constituție, *dispozițiile acesteia privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu tratatele internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale, la care România este parte, între acestea aflându-se Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În conformitate cu art.11 din această convenție, orice persoană are dreptul la libertatea de asociere, iar exercițiul acestui drept nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru apărarea anumitor valori fundamentale, între care se află protecția sănătății, a moralei ori a drepturilor și libertăților altora.*"

În concluzie, orice forme de asociere ale mediatorilor, care restrâng exercitarea dreptului la liberă asociere pot fi decise doar prin lege, înțeleasă stricto sensu ca act normativ adoptat de Parlament și doar limitat la temeiul înscris în Convenție respectiv, să existe nevoia de apărare a unor valori fundamentale, care să impună ca măsură necesară restrângerea libertății de asociere. În prezent, mediatorii se pot asocia în conformitate cu dispozițiile OG 26/2000 privind asociațiile și fundațiile și conform art. 24 din Legea 192/2006. Astfel, **doar mediatorii, prin exprimarea expresă a consimțământului lor, pot decide asocierea**, constituindu-se în asociații profesionale naționale și locale, în care decid liber modul, în care interesele lor profesionale sunt reprezentate și statutul lor protejat.

Nu exista un interes public ca mediatorii să fie organizați în forme asociative profesionale. Spre deosebire de alte profesii liberale, pentru care, prin lege s-a stabilit ca necesitate organizarea acestora în forme asociative, în scopul asigurării calității serviciilor și respectării eticii profesionale (ca de exemplu Barouri pentru avocați, Camere pentru notari etc), în cazul profesiei de mediator, aceste atribuite au fost date în competența Consiliului de Mediere, organism de interes public înființat prin lege. În consecință, protecția beneficiarilor serviciilor este asigurată prin responsabilitățile, ce revin în baza legii Consiliul de Mediere. Asocierea mediatorilor pentru reprezentarea intereselor profesionale se poate face doar în condițiile art. 24 din Legea 192/2006, prin libera voință exprimată de mediatorii, care se asociază.

Directiva 123/2006 a Parlamentului European și Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne stabilește principiul liberei circulații a serviciilor. **OG 13/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transpunerii Directivei 123/2006 anterior menționată, la art. II punctele 1-5,**

stabilește condițiile, în care se pot autoriza ca mediatori cetățenii statelor membre UE, ale Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene. Această reglementare nu stabilește nicio condiție de înscriere într-un ordin profesional/corp profesional/ asociație profesională pentru cel, care solicita autorizarea ca mediator pe teritoriul României.

Mai mult, avem în vedere **Punctul de vedere al Guvernului României nr. 1009/25.05.2016 privind propunerea legislativă a Consiliului de Mediere pentru modificarea și completarea Legii 192/2006**, prin care s-a încercat transpunerea în Legea 192/2006 a dispozițiilor din Statutul profesiei de mediator privind Corpul profesional al mediatorilor din România. Guvernul a arătat lipsa de oportunitate a unei astfel de reglementări. Astfel, Guvernul menționează *"Cu privire la obligativitatea constituirii Corpului profesional al mediatorilor din România din totalitatea mediatorilor autorizați de Consiliul de Mediere precum și a corpurilor județene, este o problemă de oportunitate. Modul de organizare al profesiei nu ar trebui impus prin lege, ci lăsat la latitudinea corpului profesional.....Apreciem că actualul art. 24 este mult mai flexibil, mai permisiv, avantajând adaptări ale formelor de organizare potrivit voinței membrilor corpului profesional."* În final, Guvernul nu a susținut introducerea în legea 192/2006 a reglementărilor propuse de Consiliul de Mediere.

Prin răspunsul la plângerea prealabilă, Consiliul de Mediere încearcă să demonstreze că, demersul său de a înființa corpurile profesionale ale mediatorilor este un demers legitim. Nu analizăm acest aspect, considerându-l nerelevant în contextul plângerii prealabile și a prezentei acțiuni. Plângerea prealabilă a criticat înființarea corpurilor profesionale din perspectiva legalității nu a legitimității demersului de reglementare. Legea este suverană pentru toți cetățenii iar sprijinirea unui demers lipsit de legalitate de către o parte a mediatorilor nu conferă demersului legalitate. Considerăm că, era responsabilitatea Consiliului de Mediere de a se asigura că, demersul său de înființare a corpurilor profesionale se realizează în condiții de legalitate, înainte de a implica mediatorii în susținerea acestui demers. Nu în ultimul rând, chiar legitimitatea demersului, pe care își fundamentează Consiliul de Mediere răspunsul privind înființarea corpurilor profesionale ar putea fi analizată din perspectiva cifrelor (câți dintre mediatori au participat la înființarea corpurilor profesionale din numărul total al mediatorilor autorizați) și din perspectiva opiniilor mediatorilor, care au atras atenția public în mediile de socializare asupra lipsei de legalitate a demersului.

Dispozițiile legale de reglementarea a corpurilor profesionale, a căror anulare o solicităm, prevăd înființarea și funcționarea corpurilor profesionale, atribuții ale corpurilor profesionale, drepturi și obligații ale mediatorilor în relație cu corpurile profesionale iar anularea este întemeiată pe nelegalitatea înființării și funcționării acestor structuri. Nu se pot naște drepturi și obligații ale mediatorilor în legătura cu niste structuri, care nu sunt înființate legal.

Consiliul de Mediere în răspunsul la plângere prealabilă arată că, în baza propriei hotărâri nr. 5/2007 de aprobare a Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere (denumit în continuare ROF CM), astfel cum a fost modificată, are ca arie de competență organizarea profesiei de mediator, indicând art. 2 din ROF CM. Acest atribut de organizare a profesiei de mediator de către Consiliul de Mediere nu se regăsește în Legea 192/2006. În opinia noastră art. 2 din ROF CM, prin care Consiliul de Mediere și-a arogat rolul de organizator al corpului profesional, este o exprimare explicită a unui exces de putere al acestui organism și o depășire a atribuțiilor legale stabilite de Legea 192/2006. "Organizarea activității de mediere", la care face referire Consiliul de Mediere în răspunsul la plângerea prealabilă pentru a-și justifica demersul de organizare a corpurilor profesionale, nu are vreo legătură cu organizare mediatorilor în structuri profesionale. Activitatea de mediere nu se desfășoară în cadrul formelor de organizare a corpului profesional al mediatorilor. Activitatea de mediere se desfășoară de către formele de exercitare ale profesiei de mediator, reglementate de **Legea nr. 192/2006 la art. 22.**

Consiliul de Mediere trebuie să respecte ordinea de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor precum și drepturile mediatorilor stabilite prin lege.

Consiliul de Mediere, nu poate interveni peste lege și nu are competențe de a organiza mediatorii nici pe criterii teritoriale și nici pe alte criterii. Consiliul de Mediere instituie adunări generale ale mediatorilor, similare adunărilor membrilor unei asociații profesionale, dar în fapt stabilește el drepturi și obligații, nu mediatorii, rezultând astfel o asociere forțată a mediatorilor, fără ca aceștia din urmă să decidă ca în cazul unei asocieri liber consimțite, încalcându-se astfel drepturi garantate de Constituție, OG 26/2000 privind asociațiile și fundațiile și dispozițiile legale privind asocierile fără personalitate juridică.

4.2. Taxa profesională anuală

Reglementarea taxei profesionale anuale cuprinsă în hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, în cadrul următoarelor dispoziții:

- art. 29 punctele 23 și 28;
- art. 31 lit. n);
- art. 91 lit e)

încalcă dreptul mediatorilor de a plăti taxe doar în condițiile stabilite de lege și de a fi sancționați disciplinar doar în condițiile legii și doar pentru ceea ce legea definește ca abatere disciplinară.

Dispozițiile **art. 21 din Legea 192/2006** prevăd faptul că, veniturile proprii ale Consiliului de mediere se constituie din:

- a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;
- b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii;
- c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare;
- e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

În consecință, singurele taxe menționate de lege sunt cele provenind din autorizarea mediatorilor. Totodată, din cuprinsul literii e) de mai sus rezultă că, legal, Consiliul de Mediere poate constitui venituri cu respectarea a trei condiții cumulative, și anume: i) acestea să fie rezultate dintr-o activitate a Consiliului de Mediere; ii) activitatea să fie reglementată prin Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere (ROF CM), respectând totodată atribuțiile legale expres și limitativ prevăzute de Legea 192/2006 pentru acest organism și iii) sumele, în sensul de quantum să fie reglementate prin ROF CM.

Astfel, Consiliul de mediere își poate stabili activități productive, care să-i aducă venituri, desfășurând aceste activități în limitele atribuțiilor stabilite de Legea 192/2006, având obligația de a le reglementa în ROF CM.

Hotărârea nr. 5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, astfel cum a fost modificată și completată, este publicată în Monitorul Oficial. La **art. 9 lit. b) din ROF CM** în vigoare la data prezentei acțiuni se prevede: "*Consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri ...b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;*"

Dispozițiile **art. 21 din Legea 192/2006 sunt încălcate** de reglementarea art. 9 lit b) din ROF CM de vreme ce, taxa profesională pentru exercitarea profesiei de mediator nu reprezintă o sumă rezultată dintr-o activitate desfășurată de Consiliului de Mediere și, în consecință nu poate reprezenta o sursă de venit pentru Consiliul de Mediere.

Reglementarea art. 9 lit. b) din ROF CM stabilește că, taxa profesională este datorată de mediator pentru exercitarea profesiei sale.

Nu există niciun text de lege, care să condiționeze dreptul de practică al mediatorului de plata unei sume de bani anuale la organismul de interes public, care l-a autorizat, respectiv la Consiliul de Mediere.

Astfel, **sunt încălcate și dispozițiile art. 7 și 8 din Legea 192/2006**, care prevăd că mediatorul este autorizat să exercite profesia, plătind o singură taxă, cea de autorizare.

Autorizația de practică nu are un termen de valabilitate anual. Mediatorul nu este obligat de lege să-și reînnoiască anual autorizația ca să exercite profesia și nici să plătească o taxa de reautorizare anuală. În sensul legii, mediatorul este autorizat, urmând a avea drept de practică în baza autorizației până la suspendarea sau încetarea, după caz, a calității de mediator, numai în condițiile prevăzute de **Legea 192/2006 la art. 14 și, respectiv art. 15.**

În **art. 11, Directiva 123/2006 a Parlamentului European și Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne** prevede ca regulă "o autorizație **nu** este acordată unui prestator pe o durată limitată". Excepțiile de la regulă sunt două: i) existența unui motiv imperativ de interes general, astfel cum acesta este definit în glosarul de termeni în cuprinsul Directivei și ii) reînnoirea autorizației. Niciuna din aceste excepții nu se regăsesc în Legea 192/2006. În consecință, autorizația de mediator are o durată nelimitată în timp. Neplata taxei profesionale anuale, nu poate avea ca și rezultat suspendarea dreptului de a exercita profesia, astfel cum se prevede în art. 31 lit n) din Statutul profesiei de mediator. O astfel de măsură, care condiționează exercitarea profesiei de plata unei taxe anuale profesionale, contravine dispozițiilor Directivei 123/2006, OG 13/2010 și Legii 192/2006, care reglementează durata nelimitată în timp a autorizației de practică a profesiei de mediator.

Prin Statutul profesiei de mediator, Consiliul de Mediere nu poate stabili condiții de exercitare a profesiei de mediator, suplimentare celor prevăzute de Legea 192/2006. Plata taxei profesionale anuale pentru exercitarea profesiei de mediator, astfel cum este reglementată de ROF CM, este o condiție neprevăzută în lege. În consecință, reglementarea este dată cu exces de putere, încălcându-se dreptul mediatorilor de a exercita profesia în condițiile prevăzute de lege.

Legea 192/2006 asigură autorizarea mediatorilor pe termen nelimitat și nu permite condiționarea furnizării serviciului de mediere de plata unor sume de bani anuale, aceasta fiind o condiționare, care modifică în fapt durata autorizării și totodată introduce o condiție neacceptată în piața furnizării libere a serviciilor, respectiv că numai cei, care ar dispune anual de o anumită sumă de bani, determinată de Consiliul de Mediere, să aiba dreptul de a-și exercita profesia. În același sens sunt și dispozițiile Directivei nr. 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

Ca și în cazul altor servicii, piața trebuie să asigure atât pentru furnizori (mediatori) cât și pentru consumatori (beneficiarii medierii) servicii bazate pe competență, informare corectă și concurență loială, nu bazate pe capacități financiare de cumpărare anuală a dreptului de furnizare a serviciului de mediere. Consiliul de Mediere trebuie să respecte egalitatea de șanse în asigurarea accesului pe piața muncii și să nu condiționeze prin sume de bani exercitarea profesiei.

În opinia noastră, Consiliul de Mediere, organism înființat de stat în scopul implementării Directivei 52/2008 privind mediere în materie civilă și comercială, trebuie finanțat de stat pentru a putea funcționa în îndeplinirea atribuțiilor legale. Consiliul de Mediere nu este un organism asociativ al mediatorilor iar impunerea de către Consiliul de Mediere a unei "cotizații anuale" pentru mediator prin reglementarea "taxei profesionale anuale", doar pentru ca acest organism să-și asigure venituri de funcționare, este lipsit de orice fundament legal. Totodată, considerăm că, reglementarea de către Consiliul de Mediere a taxei profesionale anuale trebuie sancționată de instanțele judecătorești și pentru faptul că, există un conflict de interese între Consiliul de Mediere, care a decis această taxă și mediatorii, care sunt subiecți ai reglementării obligației de plată a taxei profesionale anuale. Consiliul de Mediere are putere de decizie absolută în aprobarea bugetului propriu, strategiei, planului de activitate, organigramei, indemnizațiilor membrilor Consiliului, salariilor și achizițiilor de bunuri și servicii, fără supravegherea unui alt organism și fără nicio implicare a mediatorilor. Cum sursele de venit ale Consiliului de Mediere nu sunt constituite din bani publici, nu există niciun control al Curții de Conturi. În această situație, în interesul propriu de a-și constitui venituri, Consiliul de Mediere a hotărât să oblige mediatorii la plata unei "cotizații". Prin hotărârea nr. 15/13.04.2016, Consiliul de Mediere a decis ca încasările de taxa profesională să se constituie ca venit "destinat susținerii activității Consiliului de Mediere".

În concluzie, obligația stabilită pentru mediator prin art. 29 pct. 23 din Statutul profesiei de mediator, de a plăti taxa anuală profesională contravine Legii 192/2006.

În același sens, reglementarea art. 29 pct. 28 din Statutul profesiei de mediator, care condiționează vizarea legitimației de plata unei taxe ce contravine legii, este nelegală.

Prin art. 31 lit n) din Statutul profesiei de mediator se reglementează sancționarea disciplinară a mediatorului cu suspendarea dreptului de exercitare a profesiei de la o lună la 6 luni, după caz, pentru nerespectarea a obligației de a achita taxa profesională până la 31 decembrie a anului fiscal, pentru care această taxă se datorează. Reglementarea este nelegală. Consiliul de Mediere folosește în mod nelegal o pârghie legală. Astfel, suspendarea, ca sancțiune disciplinară poate fi aplicată doar în condițiile stricte ale dispozițiilor legii, care reglementează răspunderea disciplinară, respectiv în condițiile **art. 38-40 din Legea 192/2006**. În ipoteza în care taxa ar avea fundament legal, neplata acesteia nu poate fi considerată încălcare a probității profesionale. O taxa reglementată legal, s-ar datora pentru o prestare de serviciu a organismului de interes public. Neplata acesteia are ca și consecință directă, neprestarea serviciului sau refuzul soluționării unei cereri ori respingerea cererii. În acest sens, neplata taxei de autorizare ar conduce la refuzul motivat al autorizării. În niciun caz, neplata unor taxe nu poate fi temei al sancționării disciplinare. Rațiunea răspunderii disciplinare este în primul rând fundamentată de necesitatea asigurării protecției consumatorului serviciului de mediere în cazul, în care mediatorul are un comportament lipsit de etică profesională și totodată, de nevoia de a asigura relații profesionale etice între membrii aceleiași profesii.

Răspunderea disciplinară este unul din mecanismele de control a calității serviciilor furnizate de mediatori. În acest sens la **pct. 17 din preambulul Directivei 52/2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială**, referindu-se la mecanismele de control a calității serviciilor furnizate de mediatori, prevede: *"Aceste mecanisme ar trebui să urmărească menținerea flexibilității procedurii de mediere și a autonomiei părților și garantarea faptului că medierea este efectuată de o manieră eficientă, imparțială și competentă. Ar trebui atrasă atenția mediatorilor cu privire la Codul european de conduită pentru mediatori, care ar trebui pus de asemenea, la dispoziția publicului larg pe internet."* În consecință, obiectivele unui mecanism de control al calității serviciilor, nu au nicio legătură cu urmărirea plății unor taxe. Acest mecanism nu ar trebui folosit ca instrument de contrângere pentru colectare de taxe. Acest mecanism trebuie folosit în limitele legii și ale scopului pentru care a fost creat. **Art. 40 din Legea 192/2006** stabilește cine are calitate să deschidă o procedură disciplinară: *"Orice persoană interesată poate sesiza Consiliul de mediere, în scris și sub semnătură, în legătură cu săvârșirea unei abateri profesionale dintre cele prevăzute la art. 38 "*. Astfel, textul de lege prevede existența unei sesizări scrise și sub semnătură de la persoana interesată, condiție care nu este îndeplinită în cazul reglementării de la art. 31 lit n) din Statutul profesiei de mediator.

Totodată, o taxă, care s-ar datora legal pentru prestarea unui serviciu de către Consiliul de Mediere poate fi solicitată doar la momentul prestării serviciului. În acest caz, se naște dreptul Consiliului de Mediere de a încasa taxa doar la momentul, la care serviciul său este solicitat iar Consiliul prestează serviciul. Nu există conform Legii 192/2006 servicii prestate de Consiliul de Mediere, obligatoriu de acceptat și de plătit de către mediatori. De exemplu, dacă Consiliul de Mediere organizează o conferință națională nu poate obliga mediatorii să participe și să plătească taxa de participare.

Cu atât mai mult, când taxa profesională este nelegală, astfel cum am arătat mai sus, mediatorul nu poate fi sancționat disciplinar pentru neplata acesteia.

Condiționarea exercitării profesiei de plata anuală a unei taxe este nelegală, astfel cum am explicat anterior.

Nelegală este și condiționarea dreptului de a candida pentru calitatea de membru în Consiliul de Mediere, doar în condițiile achitării unei taxe profesionale nelegale, prevăzută la art. 91 lit e) din Statutul profesiei de mediator.

4.3. Normele de răspundere disciplinară

Reglementarea normelor de răspundere disciplinară cuprinse în hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, în cadrul următoarelor dispoziții:

- art. 32 alin 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11
- art. 33 alin 1, 2, 3

încalcă dreptul mediatorilor de a răspunde disciplinar, în condițiile stabilite de art. 40 din Legea 192/2006. Normele de răspundere disciplinară sunt de strictă interpretare.

Art. 32 alin 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11 din Statutul profesiei de mediator încalcă dispozițiile **art. 40 din Legea 192/2006** cu privire la: organismul competent a fi sesizat, respectiv Consiliul de Mediere, termenul de cercetare a abaterii, respectiv 60 de zile de la sesizarea Consiliului de Mediere, componența comisiei de disciplină și modalitatea de desemnare a mediatorilor, membrii ai acestei comisii. În privința modalității de stabilire a mediatorilor, membrii în Comisia de disciplină, Statutul menționează tragerea la sorți de către organele de conducere ale Corpului profesional al mediatorilor județean (CPMJ), contrar dispozițiilor art. 40 din Lege.

Corpul profesional al mediatorilor județean, structură fără personalitate juridică și fără patrimoniu propriu, înființată de Consiliul de Mediere în mod nelegal, astfel cum am arătat la punctul 4.1. mai sus are o serie de atribuții în procedura disciplinară, stabilite prin reglementările pe care le contestăm, atribuții date prin lege doar în competența Consiliului de Mediere. Delegarea acestor competențe, care, în opinia noastră, este esențială în justificarea existenței organismului de interes public, Consiliul de Mediere, lipsește de conținut însăși activitatea Consiliului de Mediere.

Art. 33 alin 1 din Statutul profesiei de mediator precizează competența "comisiei de disciplină teritorială" de cercetare a abaterii, referindu-se la comisiile disciplină compuse cu participarea corpurilor profesionale al mediatorilor din județe. De asemenea, art. 33 alin 2 și 3 din Statutul profesiei de mediator stabilesc atribuții ale CPMJ în procedura disciplinară, în mod nelegal, încălcând prevederile art. 40 din Legea 192/2006.

Dispozițiile art. 38- 41 din Legea 192/2006, care reglementează răspunderea disciplinară a mediatorului, sunt de strictă interpretare. Astfel, chiar dacă Consiliul de Mediere, în baza art. 20 lit. j) din Legea 192/2006 are puterea de a adopta normele de răspundere disciplinară a mediatorilor, aceste norme trebuie adoptate în litera legii, respectiv cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 40 din Legea 192/2006. Competența Consiliului de Mediere reglementată prin art. 40 alin 1 și 2 din Legea 192/2006 nu poate fi delegată. Legea stabilește că este obligația Consiliului de Mediere de a gestiona mecanismul răspunderii disciplinare a mediatorilor. Scopul acestui organism de interes public este asigurarea calitatii serviciului de mediere și, în acest scop, atribuțiile sale principale sunt autorizarea mediatorilor, asigurarea calității formării profesionale a mediatorilor și asigurarea respectării eticii profesionale. (în acest sens art. 20 din Legea 192/2006). Totodată delegarea de competențe către niște structuri fără personalitate juridică și fără patrimoniu, care nu sunt înființate în conformitate cu legea, pune în pericol stabilitatea mecanismului de răspundere disciplinară reglementat de Lege.

4.4. Formarea continuă

Reglementarea formării profesionale a mediatorilor cuprinse în hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, în cadrul următoarelor dispoziții:

- art. 29 punctul 30
- art. 31 alin 2 lit. o)
- art. 39 alin 1 lit d)
- art. 42
- art. 43
- art. 44
- art. 53 punctul 3 și punctul 7

încalcă dreptul mediatorilor de a se forma profesional, în condițiile stabilite de art. 9-11 și art. 34 din Legea 192/2006. Consiliul de Mediere și-a depășit atribuțiile legale și a creat obligații de formare continuă pentru mediatori, fără fundament legal.

Conform **art. 9 din Legea 192/2006**, formarea profesională a mediatorilor se realizează prin cursuri de formare profesională. Potrivit **art. 34 din Legea 192/2006**, mediatorul are obligația de a-și îmbunătăți permanent cunoștințele teoretice și tehnicile de mediere, urmând în acest scop cursuri de formare continuă. În consecință, formarea profesională continuă presupune ca mediatorul, după autorizare să participe la cursuri de formare continuă, în scopul îmbunătățirii cunoștințelor și practicii sale. Formarea continuă a mediatorilor se realizează prin cursuri, conform legii.

Aceste dispoziții ale legii sunt încălcate de reglementările statutare de la art. 29 punctul 30, art. 31 alin. 2 lit o) și art. 42, care fac referire la "prima etapă de pregătire profesională continuă" compusă din medieri și comedieri, îndrumare profesională, și care "se finalizează cu o evaluare efectuată de către mediatorul îndrumător în baza referatului de evaluare". Îndrumarea, medieri și co-medieri nu sunt cerințe ale legii pentru formarea profesională continuă a mediatorilor. Consiliul de Mediere prin această reglementare adaugă la lege. Astfel, Consiliul de Mediere crează obligații suplimentare pentru mediatori, fără fundament legal și, ceea ce este mai grav, sub sancțiunea suspendării din profesie a mediatorului, care nu a finalizat "prima etapă de pregătire profesională continuă" compusă din cursuri, medieri și activitate sub supravegherea mediatorului - îndrumător. Sancțiunea suspendării din exercitarea profesiei, prevăzută la art. 31 alin. 2 lit o) din Statutul profesiei de mediator, intervine pentru o condiție de formare continuă, denumită în Statut "prima etapă de pregătire profesională continuă" stabilită de Consiliul de Mediere cu încălcarea cadrului legal, ceea ce face ca sancțiunea reglementată să fie nelegală. Chiar dacă acest Consiliul de Mediere consideră utilă existența unei "stagiaturi" pentru mediator, înainte de a reglementa obligații de formare continuă, Consiliul de Mediere ar fi trebuit să asigure îndeplinirea a cel puțin două condiții, în opinia noastră: i) legalitatea măsurii adoptate și ii) funcționalitatea și accesibilitatea sistemului de

"stagiatură" pentru tinerii mediatori. Corpul profesional al mediatorilor nu trebuie sacrificat prin experimente. De asemenea, măsurile luate de Consiliu nu trebuie să devină bariere în exercitarea profesiei de mediator.

Directiva servicii nr. 123/2006, care stabilește reglementări în sprijinul libertății de prestare a serviciilor în cadrul pieței interne, prevede ca statele membre să nu introducă bariere administrative în realizarea liberei prestații a serviciilor și să înlăture insecuritatea juridică în relațiile transfrontaliere. Insecuritatea juridică este creată în situațiile în care, regulile de practică a unui serviciu nu sunt clare, organismele de autorizare adaugă condiții suplimentare legii pentru autorizarea serviciului sau schimbă regulile de autorizare, fără fundament. Condiția "primei etape de pregătire profesională continuă" este o condiție care este în dezacord cu principiile Directivei servicii.

Art. 53 punctul 7 din Statut cuprinde o reglementare privind reducerea "perioadei primei etape de pregătire profesională continuă", contrară art. 9 și art. 34 din Legea 192/2006.

Formarea profesională a mediatorilor se asigură de persoanele juridice prevăzute la **art. 9 alin. 1 din Legea 192/2006**, respectiv: furnizori de formare și instituții de învățământ superior acreditate.

Conform **art. 9-11 din Legea 192/2006**, Consiliul de Mediere autorizează cursurile și programele de formare profesională a mediatorilor, întocmește lista furnizorilor de formare și o pune la dispoziția celor interesați la sediul său, al instanțelor judecătorești, al autorităților administrației publice locale precumși la sediul Ministerului de Justiție și pe pagina de internet a acestuia. Totodată Consiliul de Mediere are dreptul să verifice modul de organizare și desfășurare a cursurilor și de aplicare a standardelor de formare și, dacă este cazul poate retrage autorizația furnizorului de formare. Și art. 20 lit a) din Legea 192/2006 prevede atributul autorizării programelor de formare inițială și continuă precum și a celor de specializare a mediatorilor iar art. 20 lit b) menționează competența Consiliului de Mediere de a întocmi și a actualiza lista furnizorilor de formare profesională, care au obținut autorizarea.

Dispozițiile Legii 192/2006 nu prevăd atributul Consiliului de Mediere de a desfășura activități de formare profesională. În plus, dispozițiile art. 9 alin 1 reglementează limitativ cine sunt persoanele, care pot desfășura autorizat formarea profesională a mediatorilor. În consecință, Institutul de Formare al Consiliului de Mediere, "care are drept scop formarea profesională continuă a mediatorilor potrivit metodologiei standardului de formare continuă" și care este condus de Consiliul de Mediere, reglementat la art. 43-44 din Statutul profesiei de mediator este o instituție fără fundament legal. Consiliul de Mediere își arogă competența de formare a mediatorilor deși aceasta nu i-a fost dată prin lege. Totodată competența de formare arogată de Consiliul de Mediere intră în conflict cu celelalte competențe ale sale, cum este cea de verificare a modului de organizare și desfășurare a cursurilor și de aplicare a standardelor de formare. Atributul controlului presupune să nu fii controlor și controlat în același timp. În caz contrar, dubla calitate de controlor și controlat, ce ar reveni aceleași persoane, în speță Consiliului de Mediere,

lipsește controlul de eficiență și, nu în ultimul rând, conduce la lipsa unor mecanisme de responsabilizare. Este de asemenea, de luat în calcul și denaturarea unei libere concurențe între furnizorii de formare autorizați de Consiliul de Mediere, de vreme ce Consiliul de Mediere devine el însuși alături de ceilalți furnizori unul din furnizorii de formare.

Dispozițiile art. 44 alin 2 din Statutul profesiei de mediator contravin dispozițiilor **art. 34 din Legea 192/2006**.

În consecință, dispozițiile art. 43-44 din Statutul profesiei de mediator sunt nelegale.

Art. 53 punctul 3 din Statutul profesiei de mediator, care prevede că, Consiliul de Mediere elaborează "standardele de formare în domeniul SAL", în care SAL este acronimul sintagmei "soluționarea alternativă a litigiilor", excede cadrului legal prevăzut de art. 9 alin 2 și art. 20 lit. b) din Legea 192/2006, care limitează competența Consiliului de Mediere la elaborarea standardelor de formare în domeniul medierii. Soluționarea alternativă a disputelor/litigiilor implica mai multe instrumente de soluționare pe lângă mediere, ca de exemplu: negocierea, concilierea, arbitrajul. Consiliul de Mediere excede prin această reglementare cadrului legal prevăzut de Legea 192/2006.

4.5. Reglementarea din art. 2 alin 2 al Statutului profesiei de mediator, prin care medierea este declarată principala procedură de soluționare alternativă a litigiilor în sensul Directivei nr. 2013/11UE, contravine dispozițiilor OG nr. 38/2015.

Prin Directiva 11/2013, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au reglementat soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum. Transpunerea Directivei, în legislația românească a fost realizată prin OG 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți. Niciuna dintre aceste reglementări nu afirmă "superioritatea" medierii ca metodă "principală" de soluționare alternativă a disputelor/litigiilor față de alte metode de soluționare alternativă a disputelor.

Înlăturarea dispozițiilor art. 2 alin 2 din Statutul profesiei de mediator este necesară dat fiind lipsa de suport legal pe de-o parte precum și necesitatea de a informa corect consumatorii, pe de altă parte.

Avem în vedere totodată, obligația etică a mediatorului prevăzută în Codul de etică și deontologie profesională a mediatorilor de a informa publicul în mod veridic și fidel despre serviciile, pe care le oferă. În aceste condiții, este interesul nostru, al reclamanților ca în numele mediatorilor reprezentați, să solicităm înlăturarea unor prevederi, ce nu sunt veridice și fidele și care din păcate se regăsesc chiar în Statutul profesiei de mediator.

În concluzie, pentru motivele de nelegalitate invocate, solicităm Onoratei Curți să admită acțiunea și să anuleze în parte hotărârea nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere – Statutul profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 570bis/30.07.2015, respectiv să anuleze dispozițiile indicate în petitul prezentei acțiuni.

În dovedirea prezentei acțiuni ne vom folosi de proba cu înscrisuri și orice alte probe ce se vor dovedi concludente în cauză.

Atașăm prezentei acțiuni, în copie conformă cu originalul următoarele înscrisuri:

- Statutul profesiei de mediator;
- Plângerea prealabilă nr. 0224/20.01.2017;
- Răspuns la plângerea prealabilă nr. 0527/17.02.2017 și nr. 0522/17.02.2017;
- Statutele APMR, Pro Pact, Colegiul Mediatorilor și Ultrasilvam – în extras - forma juridică, scop, obiective;
- Certificat de înregistrare în Registrul Persoanelor Juridice/ extras din Registrul persoanelor juridice ale APMR, Pro Pact, Colegiul Mediatorilor și Ultrasilvam;
- Incheieri de acordare a personalității juridice;
- Registrul Organizațiilor din Domeniul Medierii publicat de Consiliul de Mediere pe site-ul propriu www.cmediere.ro;
- Punctul de vedere al Guvernului României nr. 1009/25.05.2016 privind propunerea legislativă a Consiliului de Mediere pentru modificarea și completarea Legii 192/2006;
- Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2008 astfel cum a fost actualizată și modificată ;
- Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 15/2016.

ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT

ASOCIAȚIA MEDIATORILOR ULTRASILVAM

ASOCIAȚIA COLEGIUL MEDIATORILOR

